

kommer voksne Arbejdere ind i Virksomheden eller unge Mennesker, som ogsaa tjener mere end Børnene. Jeg kunde meget ønske, at det ærede Medlem kom til en lige saa rigtig Opfattelse af Bestemmelsen om Forbudet mod Børnearbejde i de under Tilsynet hørende Virksomheder som den, han har givet Udtryk med Hensyn til § 26 om Administrationens Berettigelse til Indskrænkning af Arbejdstiden i sundhedsfarlige Virksomheder.

Rørdam: Ogsaa jeg vil takke det ærede Medlem fra Slagelse (Holger Neergaard) for hans Udtalelser angaaende Arbejdstiden i sundhedsfarlige Erhverv. Jeg tror, at det vil have ikke ringe Betydning, at det ærede Medlem, som er en stor Arbejdsgiver, her i Salen har udtalt, at han mente, Administrationen burde indskrænke Arbejdstiden i sundhedsfarlige Erhverv. Jeg haaber, at det vil bidrage til, at vi kan opnaa noget paa dette Omraade. Derimod kan heller ikke jeg være enig med det ærede Medlem i hans Udtalelser angaaende Børnearbejdet. Jeg ved ikke, om det ærede Medlem kender den Statistik, jeg henviste til før, som er udarbejdet af Statistisk Bureau, om skolesøgende Børns erhvervs-mæssige Arbejde. Ellers vil jeg gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at den findes i Statistiske Meddelelser, 4. Række, Nr. 35. Denne Statistik er meget lærerig. Det ærede Medlem mente, at der kun er 3,000 Børn, der arbejder i Fabrikker, og at der ikke var saa forfærdelig megen Grund til at forbyde disse Børn dette Arbejde, naar der er Masser af andre Børn, der arbejder i andre Erhverv, som kan være lige saa farlige. Det er en noget doktrinær, teoretisk Betragtning, thi i en Fabriklov kan vi dog ikke forbyde andre Børn at arbejde end dem, der falder ind under Fabrikloven. Derfor siger jeg: Lad os gøre en Begyndelse her. Naar vi saa bliver i Stand til at forbyde andre Børn slige Arbejder, saa gaar vi det Skridt videre. Jeg skal gøre opmærksom paa, at der i denne Statistik Side 49 oplyses følgende: I Byerne er den daglige Arbejdstid for $\frac{1}{4}$ af Drengene indtil 4 Timer, og kun et Par Procent arbejder 8 Timer eller derover. Af Pigerne i Byerne arbejder henimod $\frac{2}{5}$ kun indtil 4 Timer daglig, og kun nogle faa Procent har en Arbejdstid af 8 Timer eller derover. Paa Landet har derimod et forholdsvis forsvindende Antal af de arbejdende Børn under 4 Timers dagligt Arbejde, medens over $\frac{1}{5}$ arbejder 4—8 Timer, over Halvdelen 8—12 Timer og ca. $\frac{1}{4}$ 12 Timer og

derover. Disse Tal angiver Arbejdstiden om Sommeren. Om Vinteren er den knap saa lang. Af Drengene arbejder 10,1 pCt. indtil 4 Timer, 72,3 pCt. 4—8 Timer, 17,2 pCt. 8—12 Timer og 0,4 pCt. 12 Timer og derover. Og naar det ærede Medlem saa vil se efter, hvad Tid dette Arbejde begynder, vil han se, at i Hovedstaden arbejder før Kl. 4 1 Dreng, i Provinsbyerne 2 og paa Landet 12; fra 4—4 $\frac{1}{2}$ i Hovedstaden 16 og i Provinsbyerne 5, men paa Landet 708. Mellem 5 og 5 $\frac{1}{2}$ begynder i Hovedstaden 158, i Provinsbyerne 100 og paa Landet 2,907, o. s. v. Man vil heraf se, at der er mange Grunde til at træffe Foranstaltninger, der indskrænker Børns Arbejde. Der er dog intet Menneske, der vil nægte, at saadanne Forhold, at Børn har over 12 Timers Arbejdstid, selv om de er beskæftigede ved meget let Arbejde, at Børn begynder deres Arbejde før Kl. 4 om Morgenen, at der findes 5,000 Børn, som begynder deres Arbejde omtrent Kl. 5 om Morgenen, er ganske utilladelige. Et Barn har virkelig ikke godt af at komme op før Kl. 5 om Morgenen, det er ganske sundhedsskadeligt for Børn at komme op paa den Tid, Børn skal sove om Natten, og særlig skal de sove paa den Tid af Natten. Det er saadanne Forhold, som absolut burde forbydes ved Lov. Naar Børn skal op paa den Tid om Morgenen, lider deres Helbred sikkert i Længden derunder. Og jeg vil sige til det ærede Medlem, der talte om, at det var urimeligt at forbyde Børn i Alderen mellem 12 og 14 Aar at køre Hestegang, at hvis han vil undersøge Statistikken over Ulykkestilfælde, vil han finde, at et meget stort Antal Ulykkestilfælde forekommer netop ved Hestegange og netop paa Grund af, at det er Børn, som ikke har tilstrækkelig Forstand til at køre disse Hestegange. Det kommer ogsaa af, at der mange Steder vises meget stor Ligeegyldighed baade fra Tilsynets og fra Ejernes Side i Retning af at træffe de fornødne Sikringsforanstaltninger, der er paabudte i Loven. Jeg ved ikke, om den højtærede Indenrigsminister kan skaffe en Statistik — det kan vel ikke være saa vanskeligt — over, hvor mange Børn der f. Eks. i de sidste 10 Aar er kommet til Skade i Hestegange. Det vilde da vise sig at være et ret stort Antal. Overhovedet forekommer det mig, at vi saa vidt som muligt skal komme bort fra Børnearbejdet. Jeg har ogsaa tidligere været tilbøjelig til at mene, at adskillige af disse Beskyttelsesforanstaltninger baade for Børn og for voksne Mænd og Kvinder til en vis Grad var Indgreb i den personlige Frihed. Men jo mere man har beskæftiget